Broj: S1 3 U 051235 25 U
Sarajevo, 02.04.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slobodanke Ćebić, u upravnom sporu tužioca UHY REVIDENT d.o.o. Mostar, ulica Biskupa Čule bb, Mostar, koga zastupaju advokati iz advokatskog društva Paponja & Partneri d.o.o. Mostar, ulica Kralja Tomislava 109, Mostar, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2928-6/24 od 03.01.2025. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.04.2026. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Obavijest broj: 1250-1-2-100-3-150/24 od 06.11.2024. godine o provođenju postupka javne nabavke usluga revizije financijskih izvještaja za 2024, 2025 i 2026. godinu, ugovornog organa Agencija za pružanje usluga u zračnoj plovidbi BiH i odbijen je zahtjev za povrat sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da je tužitelj Odlukom od 23.03.2023. godine, izabran kao najpovoljniji ponuđač za usluge revizije za 2022., 2023. i 2024. godinu. Iako je URŽ prvobitno poništio taj postupak, Presudom Suda BiH broj: SI 3 U 045955 23 U od 26.09.2024. godine, taj akt URŽ-a je poništen. S obzirom na to da je u ponovljenom postupku žalba drugog ponuđača odbačena, prvobitna Odluka o izboru tužitelja

je pravno valjana i proizvodi pravne učinke. Ignorisanjem ove činjenice, ugovorno tijelo je nezakonito pokrenulo novi postupak za 2024. godinu, umjesto da realizuje već postojeću odluku. Ističe da ugovorni organ svoje nezakonito postupanje (direktno zaključivanje ugovora za 2022. i 2023. godinu bez provođenja javne nabavke) neosnovano pravda odredbama Zakona o Agenciji za pružanje usluga u zračnoj plovidbi BiH i Zakona o računovodstvu i reviziji. Ovakvo tumačenje je pravno neodrživo s obzirom na član 122. stav (4) ZJN-a, koji izričito propisuje da u slučaju kolizije različitih propisa, odredbe ZJN-a imaju prednost. Usluge revizije nisu izuzete od primjene ZJN-a, te se nikakva interna hitnost ili rokovi iz drugih zakona ne mogu koristiti kao pravni osnov za izbjegavanje transparentnih postupaka nabavke. Posebno ističe da je neosnovano pozivanje tuženog na „protek vremena" kao razlog za nemogućnost dodjele ugovora tužitelju (posebno za 2024. godinu) predstavlja zloupotrebu procesnih ovlaštenja, s ciljem da se amnestira nezakonito postupanje ugovornog organa i onemogući sudska zaštita tužitelja. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, uz nadoknadu troškova postupka.

U odgovoru na tužbu, tuženi i ugovorni organ su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja, proizilazi da je ugovorni organ, Agencija za pružanje usluga u zračnoj plovidbi BiH, pokrenuo postupak javne nabavke usluga revizije financijskih izvještaja za 2024. 2025 i 2026. godinu. Nakon pokretanja predmetnog postupka, tužitelj je izjavio žalbu na Obavijest broj: 1250-1-2-100-3-150/24 od 06.11.2024.godine o provođenju postupka javne nabavke usluga revizije financijskih izvještaja za 2024. 2025 i 2026. godinu. Navedenu žalbu tuženi je osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Ovako je odlučio tuženi, jer je u toku žalbenog postupka utvrdio da je dana 23.03.2023. godine, ugovorno tijelo u postupku nabavke usluga revizije finansijskih izvještaja za 2022.,2023. i 2024. godinu, donijelo Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj:I-25-164-5245-17/22 od 23.03.2023. godine, kojom je kao najpovoljniji ponuđač izabran Uhy Revident d.o.o. Mostar. Nadalje, na naprijed navedenu Odluku žalbe izjavljuju ponuđači Grant Thorton d.o.o Banja Luka, Etic d.o.o. Zenica i Address d.o.o. Sarajevo, te dana 25.05.2023. godine, Ured za razmatranje žalbi donosi rješenje broj: JN2-01-07- I-796-9/23, kojim poništava u potpunosti postupak javne nabavke revizije finansijskih izvještaja za 2022,2023. i 2024. godinu, što i sam žalitelj navodi u žalbi i što nije sporno za stranke u postupku. Također, dana 26.09.2024.godine, Sud BiH donosi Presudu br. SI 3 U 045955 23 U, kojom je rješenje URŽ-a br. JN2-01-07-1-796-9/23 od 25.05.2023. godine poništeno i predmet vraćen URŽ-u na ponovno postupanje, nakon čega URŽ donosi zaključke o odbacivanju žalbi ponuđača koji su sudjelovali u predmetnom .postupku. Međutim, ono što je sporno i što žalitelj potencira u žalbi, jeste tvrdnja žalitelja da je nakon donošenja pomenutih zaključaka od strane URŽ-a, evidentno da

je Odluka kojom je žalitelj izabran kao najpovoljniji ponudač važeća, te ističe da ugovorno tijelo nezakonito provodi postupak javne nabavke usluga revizije finansijskih izvještaja za 2024. godinu, a koji je već proveo po obavijesti od 16.02.2023. godine. Isti navodi da je ugovorno tijelo bilo u obavezi da dostavi podnositelju žalbe na potpisivanje Ugovor za 2024. godinu, ne da ponovo provodi postupak za 2024. godinu. Tuženi utvrđuje da se postupak javne nabavke u kojem je žalitelj izabran kao najpovoljniji ponuđač odnosio na 2022., 2023 i 2024. godinu, te da je ugovorni organ nakon što je rješenje URŽ-a o poništenju doneseno, provelo nove postupke, te zaključilo ugovore za 2022. i 2023. godinu. S obzirom na navedeno, ugovorno tijelo pravilno navodi da ne postoji zakonski osnov, niti je ugovorno tijelo u mogućnosti ponuditi ponuđaču potpisivanje ugovora u predmetu finansijskih izvještaja za 2022.. 2023. i 2024. godinu, s obzirom da je rješenje URŽ-a konačan upravni akt, po kojem je od strane ugovornog tijela i postupljeno. Ugoorni organ nema zakonskog osnova da žalitelju dodijeli ugovor za 2024.godinu, iz razloga što se u ovoj situaciji radi o potpuno dva odvojena postupka (postupak za 2022.. 2023. i 2024 i postupak za 2024, 2025 i 2026 godinu), odnosno ne radi se o jednom jedinstvenom postupku, te ugovorni organ ne može mijenjati nacrt ugovora iz tenderske dokumentacije, koji se odnosio na 2022.. 2023. i 2024. godinu, kako bi ponuđaču ponudio Ugovor za 2024. godinu, kako je i naprijed obrazloženo, što žalbeni navod čini neosnovanim.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama («Službeni glasnik BiH» broj: 39/14, 59/22 i 50/24 u daljnjem tekstu: ZJN), ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere, kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima, uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Odredba člana 111.stav 13. Zakona o javnim nabavkama BiH propisuje da su odluke URŽ-a su konačne i izvršne. Članom 111. stav (1) tačka d) propisano je da URŽ ima ovlaštenje da poništi postupak javne nabavke u cijelosti ili djelimično.

U konkretnom slučaju, a na osnovu podataka u spisu predmeta po ocjeni ovog vijeća, pravilno je tuženi cijenio da u trenutku kada je tuženi donio prvobitno Rješenje o poništenju postupka (25.05.2023.), taj akt je postao konačan i izvršan. Ugovorno tijelo je, postupajući po tom aktu, bilo dužno obustaviti sve radnje po starom tenderu. Budući da su usluge revizije (za 2022. i 2023.) zakonska obaveza koja ne trpi odlaganje, ugovorno tijelo je provelo nove postupke, kako bi ispunilo svoje zakonske obaveze.

Dakle, Odluka o izboru iz 2023. godine se odnosila na jedinstven paket usluga za 2022, 2023. i 2024. godinu, budući da su usluge za 2022. i 2023. godinu već

izvršene od strane trećih lica i plaćene, predmet nabavke iz originalne Odluke o izboru više faktički ne postoji u tom obliku. Ugovor se ne može zaključiti djelomično (samo za 2024.) jer bi to značilo bitnu izmjenu tenderske dokumentacije i elemenata ponude (cijena, obim, uslovi), što je izričito zabranjeno Zakonom o javnim nabavkama (ZJN). Postupak za 2024, 2025. i 2026. godinu je novi, samostalan postupak, pokrenut na osnovu novih procijenjenih vrijednosti i novog plana nabavki. Činjenica da se 2024. godina preklapa sa starim tenderom, ne znači da je stari tender "živ". Stari tender je "konzumiran" donošenjem rješenja o poništenju i protekom vremena. Presuda Suda BiH, iako poništava akt URŽ-a, ne može oživjeti obavezu koja je postala objektivno neizvršiva zbog nastalih promjena u činjeničnom stanju.

Imajući u vidu član 111. stav (13) ZJN, jasno je da je ugovorni organ bio zakonski obavezan da provede rješenje tuženog o poništenju postupka, jer ono proizvodi pravna dejstva momentom donošenja. Svako drugačije postupanje ugovornog organa predstavljalo bi kršenje zakona. Činjenica da je Sud BiH kasnije poništio predmetno rješenje, ne može suspendovati izvršnost koja je već konzumirana i koja je dovela do nepopravljivih promjena u činjeničnom stanju (izvršene revizije za 2022. i 2023. godinu), što odluku o izboru iz 2023. godine čini objektivno neprovodivom

Shodno navedenom, ovo vijeće cijeni da u konkretnom postupku rješenje URŽ-a o poništenju postupka je konačan upravni akt, a pošto tužba ne odgađa izvršenje, ugovorni organ je bio dužan postupiti po tom rješenju JN2-01-07- I-796-9/23 odmah, a kako je navedenim rješenjem postupak poništen u cjelosti, to je nesporno na taj način postupak okončan. Kod ovakvog činjeničnog i pravnog stanja, donošenjem presude u upravnom sporu više od godinu dana poslije, kada je rješenje tuženog već bilo izvršeno, poništeni postupak se ne može reaktivirati, jer su pravne radnje (poništenje) već proizvele posljedice u stvarnosti. Odluka o izboru je prestala da proizvodi pravne učinke onog trenutka kada je ugovorni organ, na bazi tada važećeg (konačnog) akta URŽ-a, trajno promijenilo status postupka. Dakle, sudska presuda može biti osnov za naknadu štete tužitelju, ako se utvrdi nepravilnost, ali ne može biti osnov za prisilno zaključivanje ugovora koji više ne odgovara stvarnom stanju, niti može "oživjeti"postupak za koji postoji objektivna pravna i faktička nemogućnost izvršenja.

Obrazloženje rješenja, prihvata i ovo vijeće, jer sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2. u vezi s članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, zbog čega je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu

odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slobodanka Ćebić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Efraim Čosić